

दुरापंड्रपदादि दुराम्नायवेदादि दुराधर्षवक्रयादि दुरन्वयंसमाधेयमहाप्रलयादि ॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥ सुखोपचयं लौकिकानां सुखानां उपचयो वद्विर्यस्मात्तं सुखोपचयं अखंडमानंदं एत
 स्थैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतिप्रसिद्धं ॥२३॥ उपागम्य परावृत्य पूर्णं ध्यानयोगमप्राप्य ये प्रियं ते ते प्रकृतिलीना भवन्तीति ॥२४॥ समसंज्ञांगतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्त इत्यर्थः ॥२५॥ यः कार
 णत्वं प्राप्तः सर्वसृजतिमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् ॥२६॥ चित्तं सम्यग्ज्ञानं चित्तीसंज्ञान इत्यस्माद्भावे निष्ठा चित्तात्मनसा हेतुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तस्तन्मयो भवति कीट
 यदुरापंडुराम्नायंदुराधर्षंदुरन्वयं ॥ तत्सर्वतपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमं ॥ १७ ॥ सुरापो ब्रह्महास्तेयी भ्रूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसैव सुतप्तेन मुच्यते किल्बिषात्त
 तः ॥ १८ ॥ मनुष्याः पितरो देवाः पशवो मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि त्रिसानि स्थावराणि च ॥ १९ ॥ तपः परायणानित्यं सिद्ध्यंते तपसा सदा ॥ तथैव तप
 सा देवामहामायादिवंगताः ॥ २० ॥ आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतंद्रिताः ॥ अहंकारसमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः ॥ २१ ॥ ध्यानयोगेन शुद्धेन निर्म
 मानिरहंकृताः ॥ आप्नुवंति महात्मानो महांतं लोकमुत्तमं ॥ २२ ॥ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा ॥ सुखोपचयमव्यक्तं प्रविशंत्यात्मवित्तमाः ॥ २३ ॥
 ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहंकृताः ॥ अव्यक्तं प्रविशंतीह महांतं लोकमुत्तमं ॥ २४ ॥ अव्यक्ता देवसंभूतः समसंज्ञांगतः पुनः ॥ तमोरजोभ्यां निर्मुक्तः स त्व
 मास्थाय केवलं ॥ २५ ॥ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वसृजतिनिष्कलं ॥ क्षेत्रज्ञ इति तं विद्याद्यस्तं वेदसवेदवित् ॥ २६ ॥ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः ॥
 यच्चित्तं तन्मयो वक्ष्यंगुल्यमेतत्सनातनं ॥ २७ ॥ अव्यक्तादिविशेषांतमविद्यालक्षणं स्मृतं ॥ निबोधत तथा हीदं गुणैर्लक्षणमित्युत ॥ २८ ॥ द्वाक्षरस्तु भवेन्मृत्यु
 र्यक्षरं ब्रह्म शाश्वतं ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतं ॥ २९ ॥ कर्म केचित्प्रशंसन्ति मंदबुद्धिरतानराः ॥ ये तु वद्वामहमात्मानो न प्रशंसन्ति कर्म ते ॥ ३० ॥ कर्म
 णा जायते जंतुर्मूर्तिमान् षोडशात्मकः ॥ पुरुषं ग्रसते विद्या तद्वात्यममृता शिनां ॥ ३१ ॥ तस्मात्कर्मसु निःस्नेहा ये केचित्पारदर्शिनः ॥ विद्यामयो यं पुरुषो न तु कर्म
 मयः स्मृतः ॥ ३२ ॥ य एव ममृतं नित्यमग्रात्यं शश्वदक्षरं ॥ वक्ष्यात्मानमसंश्लिष्टं यो वेदनमृतो भवेत् ॥ ३३ ॥ अपूर्वमकृतं नित्यं य एनमविचारिणं ॥ य एवं वि
 देदात्मानमग्रात्यममृताशनं ॥ अग्रात्यो मृतो भवति स एभिः कारणैर्ध्रुवः ॥ ३४ ॥ कर्तुं गन्थायेन यद्रूपं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः (मन इति पाठे यच्चित्तं तदेव ईश्वरस्तद्वाव्यं दातुं स
 मर्थ इत्यर्थः) ॥२७॥ तत्र हानार्थमहाव्यक्तादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्या अतो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः ॥२८॥२९॥३०॥ षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः
 तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याग्रसते तदेव च पाशं उपादेयं अमृतं देवतादिशेषं अश्रंति ते मृता शिनस्तेषां आशिता शितमिति पाठे वृत्तानामपि वृत्तिकरं ॥३१॥३२॥ शश्वदक्षरं सर्वदा अपचयहीनं वक्ष्यात्मा जितचित्तः
 असंश्लिष्टं असंगं ॥३३॥ अपूर्वमानांतरावगतं अकृतं अकृत्रिमं अविचारिणं कूटस्थं अपराजितमिति पाठांतरे स्पष्टोर्थः अमृताशनं ईश्वरमासस्तुरीय इति श्रुतेः ईश्वरस्यापि संहर्तारं एभिर्वक्ष्यमाणैः सार्द्धः ॥३४॥